

Av. İdris ŞAHİN
Ankara Milletvekili

10/2925

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

15 Temmuz 2016 tarihinde gerçekleştirilen hain darbe girişiminin ardından ilan edilen olağanüstü hâl sürecinde çıkarılan Olağanüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnameleri (OHAL KHK'ları), başlangıçta darbe girişimine karışan unsurlarla mücadele amacını taşısa da zamanla olağanüstü koşulların ötesine geçmiş; darbe teşebbüsü ya da söz konusu teşebbüs içerisinde hangi sıfatla olursa olsun rol oynayan kişilerle bir ilişkisi bulunmayanları da kapsayacak şekilde uygulanmış ve kalıcı mağduriyetlere yol açan ciddi bir toplumsal sorun haline gelmiştir.

23 Temmuz 2016 tarihinden itibaren yayımlanan 32 adet OHAL KHK'sı kapsamında 130.000'den fazla kişi kamu görevinden ihraç edilmiştir. Ayrıca Adalet Bakanlığı'nın verdiği sayılara göre 4.000'den fazla hakim ve savcı da kamu görevlerinden sürekli olarak uzaklaştırılmıştır. Benzer şekilde olağanüstü halin bitmesinden sonra da ihraçlar devam etmiş, 375 sayılı KHK'ya dayanarak binlerce kişi kamu görevinden çıkarılmıştır.

OHAL KHK'ları ile gerçekleştirilen ihraç işlemleri, herhangi bir yargı kararı ya da usulüne uygun bir idari soruşturma olmaksızın, Milli Güvenlik Kurulunca Devletin millî güvenliğine karşı faaliyette bulunduğuna karar verilen yapı, oluşum veya gruplara "irtibatı" ya da "iltisakı" gibi soyut, muğlak ve söz konusu tarihe kadar ceza veya idare hukukunda bulunmayan gerekçelere dayandırılmıştır. Ayrıca bu yapı veya oluşumlara "üyelik" ve "mensubiyet" kavramları da ihraçlara dayanak olarak kullanılmış; ancak bu durum Anayasa'nın 13., 20., 36., 38. ve 118. maddelerine açıkça aykırı bulunarak 2022 yılında Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir.

Öte yandan, Venedik Komisyonu başta olmak üzere çok sayıda uluslararası kuruluş, KHK uygulamaları ile hükümetin geçici olağanüstü halin dışına çıkarak kalıcı tedbirler aldığı, toplu görevden almaların bireye indirgenmediği yani bireyle ilgili doğrulanabilir kanıtlardan bahsedilmeden kararların alındığı, orantısız tedbirlerle bireylerin temel haklarının ihlal edildiği neye ve hangi kriterlere göre oluşturulduğu tam olarak ortaya konulmayan listelere göre toplu görevden almalarda kişilerin yargı denetiminden fiilen mahrum bırakıldığı yönünde görüş bildirmiştir.

22 Mayıs 2017 tarihinde göreve başlayan OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonu, yüz binin üzerinde başvuruyu değerlendirmekle yükümlü olmasına rağmen, sürecin uzunluğu, şeffaflıktan uzak işleyişi ve adil yargılanma ilkesi bakımından yarattığı sorunlar nedeniyle kamuoyunun hakkı

eleştirilerine neden olmuştur. Dahası, bu komisyon tarafından göreve iade kararı verilen birçok kişi ancak ölümünden sonra haklarına kavuşabilmiştir.

Aradan geçen 9 yıla rağmen on binlerce KHK'lı hala kamu görevine iade edilmemiştir. Devam eden yargılamalar, keyfi kararlarla sürdürülmekte; anayasal hakların kullanılması ve hukuka uygun eylemler bile ihraç gerekçesini haklı göstermek için kullanılmaktadır.

İhraç edilen kişiler yalnızca mesleklerinden değil, aynı zamanda sosyal haklarından, seyahat özgürlüğünden, kredi ve sosyal yardım gibi kamu desteklerinden de yoksun bırakılmış; çocukları ve yakınları dahi dolaylı biçimde cezalandırılmıştır. Bu süreçte çok sayıda KHK mağduru ekonomik, psikolojik ve toplumsal baskılar nedeniyle intihara sürüklenmiş ya da ciddi sağlık sorunlarıyla karşı karşıya kalmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin birçok kararında ifade edildiği üzere, disiplin işlemlerine dair kararların ceza mahkemelerinin verdiği beraat ya da takipsizlik kararlarıyla çelişmemesi, aksi takdirde masumiyet karinesinin ihlal edilmiş olacağı açıktır. Aksi halde Mahkemeye göre, kişinin ceza mahkemesinde beraat etmiş olmasının bir anlamı kalmaz, idare mahkemeleri dahil devletin diğer otoriteleri, beraat kararından şüphe duyulmasına yol açacak biçimde hareket etmekten kaçınmalıdır.

Bu bağlamda, OHAL KHK'ları ile kamu görevinden ihraç edilen kişilerden hakkında adli bir soruşturması bulunmayan, ceza soruşturması sonucunda hakkında takipsizlik kararı verilen ya da mahkemelerde beraat eden kişilerin hala göreve iade edilmemesi hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmamaktadır.

Tüm bu nedenlerle, KHK dramına son verilmesi ve adaletin tesis edilmesi, KHK'lıların ve ailelerinin yaşadığı hukuki, ekonomik, psikolojik ve sosyal mağduriyetlerin tüm boyutlarıyla araştırılması, yaşanan hak kayıplarının tespit edilmesi ve bu mağduriyetlerin ivedi şekilde çözümü için atılması gereken yasal ve yapısal adımların belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim. 09.07.2025

Av. İdris ŞAHİN

Ankara Milletvekili

ÖZET GEREKÇE

15 Temmuz 2016 tarihinde gerçekleştirilen hain darbe girişiminin ardından ilan edilen olağanüstü hâl sürecinde çıkarılan OHAL KHK'ları, başlangıçta darbe girişimine karışan unsurlarla mücadele amacını taşısa da zamanla olağanüstü koşulların ötesine geçmiş; darbe teşebbüsü ya da söz konusu teşebbüs içerisinde rol oynayan kişilerle bir ilişkisi bulunmayanları da kapsar şekilde uygulanarak kalıcı mağduriyetlere yol açmıştır.

23 Temmuz 2016'dan itibaren yayımlanan 32 adet OHAL KHK'sı kapsamında 130.000'den fazla kişi kamu görevinden ihraç edilmiştir. Ayrıca Adalet Bakanlığı'nın verdiği sayılara göre 4.000'den fazla hakim ve savcı da kamu görevlerinden sürekli olarak uzaklaştırılmıştır. Benzer şekilde olağanüstü halin bitmesinden sonra da ihraçlar devam etmiş, 375 sayılı KHK'ya dayanarak binlerce kişi kamu görevinden çıkarılmıştır.

OHAL KHK'ları ile gerçekleştirilen ihraç işlemleri, herhangi bir yargı kararı ya da usulüne uygun bir idari soruşturma olmaksızın, Milli Güvenlik Kurulunca Devletin millî güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara "irtibatı" ya da "iltisakı" gibi soyut, muğlak ve söz konusu tarihe kadar ceza veya idare hukukunda bulunmayan gerekçelere dayandırılmıştır. Ayrıca bu yapı veya oluşumlara "üyelik" ve "mensubiyet" kavramları da ihraçlara dayanak olarak kullanılmış; ancak bu durum Anayasa'nın 13., 20., 36., 38. ve 118. maddelerine açıkça aykırı bulunarak 2022 yılında Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir.

Öte yandan, Venedik Komisyonu, KHK uygulamaları ile hükümetin geçici olağanüstü halin dışına çıkarak kalıcı tedbirler aldığı, toplu görevden almaların bireye indirgenmediği, orantısız tedbirlerle bireylerin temel haklarının ihlal edildiği neye ve hangi kriterlere göre oluşturulduğu tam olarak ortaya konulmayan listelere göre toplu görevden almalarda kişilerin yargı denetiminden fiilen mahrum bırakıldığı yönünde görüş bildirmiştir.

OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonu, yüz binin üzerinde başvuruyu değerlendirmekle yükümlü olmasına rağmen, sürecin uzunluğu, şeffaflıktan uzak işleyişi ve adil yargılanma ilkesi bakımından yarattığı sorunlar nedeniyle kamuoyunun haklı eleştirilerine neden olmuştur. Dahası, bu komisyon tarafından göreve iade kararı verilen birçok kişi ancak ölümünden sonra haklarına kavuşabilmiştir.

Aradan geçen 9 yıla rağmen on binlerce KHK'lı hala kamu görevine iade edilmemiştir. Devam eden yargılamalar, keyfî kararlarla sürdürülmekte; anayasal hakların kullanılması ve hukuka uygun eylemler bile ihraç gerekçesini haklı göstermek için kullanılmaktadır.

İhraç edilen kişiler yalnızca mesleklerinden değil, aynı zamanda sosyal haklarından, seyahat özgürlüğünden, kredi ve sosyal yardım gibi kamu desteklerinden de yoksun bırakılmış;

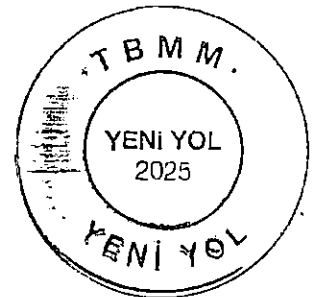

yakınları dahi dolaylı biçimde cezalandırılmıştır. Bu süreçte çok sayıda KHK mağduru ekonomik, psikolojik ve toplumsal baskılar nedeniyle intihara sürüklenmiş ya da ciddi sağlık sorunlarıyla karşı karşıya kalmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin birçok kararında ifade edildiği üzere, disiplin işlemlerine dair kararların ceza mahkemelerinin verdiği beraat ya da takipsizlik kararlarıyla çelişmemesi, aksi takdirde masumiyet karinesinin ihlal edilmiş olacağı açıktır. Aksi halde Mahkemeye göre, kişinin ceza mahkemesinde beraat etmiş olmasının bir anlamı kalmayacaktır.

Bu bağlamda, OHAL KHK'ları ile kamu görevinden ihraç edilen kişilerden hakkında adli bir soruşturması bulunmayan, ceza soruşturması sonucunda hakkında takipsizlik kararı verilen ya da mahkemelerde beraat eden kişilerin hala görevine iade edilmemesi hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmamaktadır.

Tüm bu nedenlerle, KHK drama son verilmesi ve adaletin tesis edilmesi, KHK'lıların ve ailelerinin yaşadığı hukuki, ekonomik, psikolojik ve sosyal mağduriyetlerin tüm boyutlarıyla araştırılması, yaşanan hak kayıplarının tespit edilmesi ve bu mağduriyetlerin ivedi şekilde çözümü için atılması gereken yasal ve yapısal adımların belirlenmesi amacıyla Meclis Araştırması açılması elzemdir.

GEREKÇE

15 Temmuz 2016 tarihinde gerçekleştirilen menfur darbe teşebbüsü, ülkemiz için derin ve yıkıcı sonuçlar doğurmuş, devletimiz bu hain girişimi bertaraf etmek amacıyla olağanüstü hâl (OHAL) ilan etme yoluna gitmiştir. Başlangıçta ülke güvenliğini sağlama ve darbe girişimiyle bağlantılı unsurları bertaraf etme amacı taşıyan bu süreçte, ilki 23 Temmuz 2016 tarihinde olmak üzere toplam 32 adet Olağanüstü Hâl Kanun Hükmünde Kararnamesi (OHAL KHK'sı) yayımlanmış ve birtakım tedbirler alınmıştır. Ancak bu tedbirler, öngörülen amaçların ötesine geçerek geniş çaplı ve kalıcı mağduriyetlere yol açmıştır. OHAL KHK'larının ekli listelerinde yer alan 130.000'in üzerinde kişi, herhangi bir idari veya yargısal soruşturma işlemine tabi tutulmaksızın, terör örgütleriyle üyeliği, mensubiyeti, iltisakı ya da irtibatı olduğu gerekçesiyle kamu görevinden ihraç edilmiştir. Ne var ki, ihraçların büyük bir çoğunluğu "irtibat", "iltisak" gibi muğlak ve keyfi gerekçelerle yahut da 2022 yılında Anayasa Mahkemesi tarafından Anayasa'nın 13., 20., 36., 38. ve 118. maddelerine aykırı bulunarak iptal edilen "üyelik ve mensubiyet" gibi nedenlerle gerçekleştirilmiştir.

Öte yandan, iki yıl süren olağanüstü hal sürecinde, OHAL KHK'ları ile alınan tedbirler ve bunların uygulamaları, süre ve etki bakımından olağanüstü halin ilan edilme amaçları ile sınırlı kalmamış, durumun gerektirdiği meşru ölçü aşılarak Anayasa ve uluslararası sözleşmelere aykırı kararlar alınmıştır. İhraç işlemlerinin kapsamı son derece geniş tutulmuş, olağanüstü hal ilanının sebebini oluşturan 15 Temmuz darbe teşebbüsü veya paralel devlet yapılanması ile hiçbir ilgisi bulunmayan ve ceza hukuku ya da idare hukuku bağlamında hukuka aykırı bir eylemde bulunmayan çok sayıda insan OHAL KHK'ları ile kamu görevinden çıkarılmıştır. İhraç kararlarına dayanak teşkil eden eylemlere ilişkin miladın belirlenmesi hususunda da ciddi sorunlar yaşanmıştır.

OHAL KHK'ları ile doğrudan ya da dolaylı olarak alınan ihraç kararlarının büyük bir kısmı idari ya da yargısal bir muhakeme sürecine dayanmamaktadır. Örneğin, 18 bin 632 kişinin kamu görevine son verildiği 701 sayılı KHK, 8 Temmuz 2018 tarihinde, iki yıl süren olağanüstü hâlin sona ermesinden sadece 11 gün önce Resmî Gazete'de yayımlanmış olsa dahi bu kişiler de usulüne uygun bir soruşturmada geçirilmemiştir. Dolayısıyla, olağanüstü hâlin başlamasından sona ermesine kadarki süreçte, hiçbir şekilde hukukun gereklerine riayet edilmemiş, daha az sınırlayıcı tedbirler değerlendirilmemiştir.

Kişilerin bir daha kamu görevlisi olamayacakları şekilde kalıcı olarak uygulanan ihraç işlemlerini incelemek üzere kurulan "OHAL İnceleme Komisyonu"na yapılan başvuru sayısı 125.678'dir. Ayrıca Adalet Bakanlığı'nın verdiği sayılara göre 4.000'den fazla hakim ve savcı da kamu görevlerinden ihraç edilmiştir. Benzer şekilde olağanüstü halin bitmesinden sonra da ihraçlar devam etmiş, 375 sayılı KHK'ya dayanarak sayısı dahi bilinmeyen, binlerce kişi kamu görevinden ihraç

edilmiştir. Bu rakamların fazlalığı, alınan kararların ne denli geniş bir kitleyi etkilediğini ve yaratılan mağduriyetin boyutunu açıkça göstermektedir.

Öte yandan ihraçların soyut gerekçelere dayandırılmasının etkisiyle çok sayıda hatalı karar ortaya çıkmıştır. Aleyhe delillere erişilememesi ve lehe delillerin ileri sürülememesi, ihraç kararlarına karşı yargı denetiminin kapalı/güç olması, kamu görevinden çıkarma kararlarında uygulanan kriterlerin belirsizliği ve keyfiliğe elverişliliği, kararların irtibat-iltisak şeklinde muğlak bağlantılara dayanarak alınmasının ve bu bağlantıların Venedik Komisyonu da söz konusu sürecin acil karar alınmasını gerekli kılabileceğini anlayışla karşılarken, olası bu acil kararın “geçici uzaklaştırma” şeklinde olması ve devamında adil bir yargı sürecinin işletilmesi gerektiğini belirterek muhakeme sürecinin önemine dikkat çekmiştir.

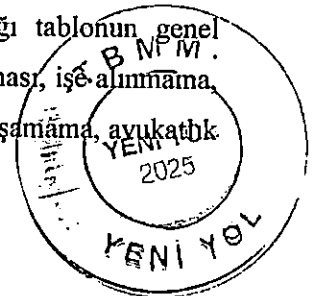
22 Mayıs 2017’de göreve başlayan OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonu, yüz binin üzerinde başvuruyu değerlendirmekle yükümlü olmasına rağmen, sürecin uzunluğu, şeffaflıktan uzak işleyişi ve adil yargılanma ilkesi bakımından yarattığı sorunlar nedeniyle kamuoyunun haklı eleştirilerine neden olmuştur. Sonuç olarak aradan geçen 9 yıla rağmen, on binlerce KHK’lı hala kamu görevine iade edilmemiştir. Devam eden yargılamalar keyfî kararlarla sürdürülmekte; anayasal hakların kullanılması ve hukuka uygun eylemler bile ihraç gerekçesini haklı göstermek için kullanılmaktadır.

Anayasa Mahkemesi’nin birçok kararında ifade edildiği üzere, disiplin işlemlerine dair kararların ceza mahkemelerinin verdiği beraat ya da takipsizlik kararlarıyla çelişmemesi, aksi takdirde masumiyet karinesinin ihlal edilmiş olacağı açıktır. Aksi halde Mahkemeye göre, kişinin ceza mahkemesinde beraat etmiş olmasının bir anlamı kalmayacak, bu nedenle de idare mahkemeleri dahil devletin diğer otoritelerinin beraat kararından şüphe duyulmasına yol açacak biçimde hareket etmekten kaçınmaları gerekmektedir.

Bu bağlamda, OHAL KHK’ları ile görevinden ihraç edilen kişilerden hakkında adli bir soruşturması bulunmayan, ceza soruşturması sonucunda hakkında takipsizlik kararı verilen ya da mahkemelerde beraat eden kişilerin hala görevine iade edilmemesi hukuk devleti ilkesiyle ve Anayasa’da düzenlenen birçok hükümle bağdaşmamaktadır.

Öte yandan, 15 Temmuz darbe teşebbüsünün ardından alınan tedbirler, kamu görevlileri ile ailelerinin ciddi mağduriyetlere yol açmıştır. Kamu görevinden çıkarma işleminin, temel hak ve hürriyetler konusunda doğurduğu sonuçların asıl yoğunlaştığı alan kamu kurumlarının ve özel kuruluşların olağanüstü hâl sonrasına da sirayet eden ve kişiler bakımından hukuki, sosyal ve ekonomik etkiler doğuran yaklaşımlarıdır.

Bu yaklaşımın kamu görevinden çıkarılanlar bakımından ortaya çıkardığı tablonun genel çerçevesi şu şekildedir: Kamu görevinden çıkarılanlar, isimlerinin kamuya açıklanması, işe alınmama, işlerine son verilme ya da sigortasız şekilde çalışma, özel güvenlik şirketlerinde çalıştırılma, avukatlık

yapılmasının engellenmesi gibi geçim sıkıntısı yaşamaya mahkum edilmiştir. Ayrıca, devlet tarafından kendilerine ve yakınlarına yapılan sosyal yardımların sonlandırılması, engelli yakınlarının yardımlarının kesilmesi, öğrenci burslarının kesilmesi ve devlet desteklerinin kesilmesi, burslardan ve desteklerden faydalanamama ve bursların ve desteklerin geri istenmesi, gayrimenkullere tedbir konulması, banka hesaplarının kapatılması, kredi kartı iptali gibi uygulamalar zaten zor durumda olan aileleri daha da çıkmaza sokmuştur.

İlgililerin Sosyal Güvenlik Kurumu kayıtlarına KHK ile meslekten ihraç edildiklerine dair kayıt düşülmüş, bu şekilde özel sektörde de iş bulmaları neredeyse olanaksız hale getirilmiş “suç ve cezaların şahsiliği” ilkesine aykırı olarak eş ve çocuklarıyla adeta sivil bir ölüme mahkûm edilmişlerdir.

Ev ve araç kiralayamama, taşınma, dışlanma, damgalanma gibi durumlar, KHK’lıların toplumsal hayattan koparılmasına neden olmuştur. Suç ve cezanın şahsiliği ilkesine aykırı olarak kamu görevinden ihraç edilen kişilerin ailesinin de tedbirlere dolaylı olarak muhatap edilmesi (kamu görevinde istihdam edilmeme, kamu görevinden çıkarılma, pasaport tahdidi, olumsuz kanaat ihzar eden güvenlik soruşturmaları vb.), insan haklarına aykırı bir uygulamadır. Özellikle deprem gibi afet durumlarında dahi yardım almaktan mahrum bırakılmaları, bu kişilere yönelik ayrımcılığın boyutunu gözler önüne sermektedir.

Sosyal ve ekonomik baskının sonucu olarak stres kaynaklı hastalıklarda artış, ebeveyn ölümleri ve intihar girişimi oranlarında artış, KHK’lıların ve ailelerinin maruz kaldığı ağır psikolojik travmaların açık göstergeleridir. Örneğin Samsun’da intihar eden 3 çocuk annesi, KHK’lı akademisyen Fehmiye Çelenk, Sakarya Üniversitesi Coğrafya Bölümünden araştırma görevlisi iken ihraç edilmiş ihraç edilmeyi kaldıramadığı için uzun süre yaşadığı depresyon sonucu intihar etmiştir. Diğer acı bir örnek, Ordu’da üzerine benzin dökerek ve “Ben hain değilim” notu bırakarak intihar eden KHK’lı polis memuru Ahmet Olgun’dur.

Çukurova Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi öğretim görevlisi, Barış Akademisyeni Mehmet Fatih Tıraş, dönemin bitmesine üç hafta kala “görülen lüzum üzerine” denilerek görevine son verilmiş, bu acıya dayanamayarak intihar etmiştir. Cami minberine kendisini asarak intihar eden Teğmen Adem Gürbüz ise, darbe sonrası önce hapse konmuş, daha sonra 8 ay süreyle Afrin’de görev almış, geri döndüğünde ise hakkındaki dava sebebiyle sözleşmesi yenilenmemiştir.

Babası KHK’lı 21 yaşında Türkiye derecesi yapmış bir genç Nahit Emre Güney, Galata Kulesi’nden atlayarak intihar etmiştir. Babası KHK ile ihraç edilen ve 4 yıl boyunca tutuklu yargılanan Nurettin Odabaşı’nın 16 yaşında intihar eden oğlu Bahadır Odabaşı da kahredici örneklerden bir tanesidir.

Benzer şekilde, 15 yaşındaki Sümeyra Gelir’in ölümü de toplumun vicdanında derin bir yara açmıştır. KHK ile kapatılan okullarda fizik öğretmeni olarak görev yapan annesi Melek Gelir,

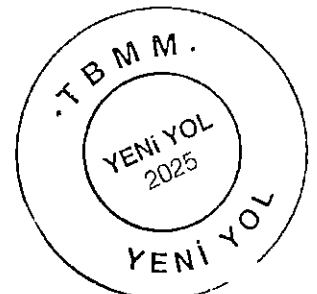
Ferizli Cezaevi'nde bulunmaktaydı. Sümeyra ve iki küçük kardeşi Bolu'da büyük maddi zorluklar içerisinde yaşam mücadelesi veriyordu. Bu koşullar altında hem ablalık hem annelik yapmaya çalışan Sümeyra, uzun süredir sağlık sorunları yaşıyor ve tedavi görüyordu. Annesini yılda bir ya da iki kez görebilen, sosyal devletin korumasından mahrum bırakılmış bir çocuk olarak, 3 Nisan 2025 sabahı, Bolu'daki evlerinde epilepsi krizi sonucu yaşamını yitirdi.

Diğer yandan birçok KHK'lı öldükten sonra işe iade edilmektedir. Bu durum, adalet mekanizmasının ne kadar yavaş işlediğini ve telafisi mümkün olmayan kayıplara yol açtığını gözler önüne sermektedir. Örneğin, geçirdiği kalp krizi sonrası vefat eden öğretmen Kazım Ünlü, öldükten 4 yıl 2 ay sonra işine iade edilmiştir. Munzur Üniversitesi'nden ihraç edildikten sonra inşaatta vinç altında kalarak yaşamını yitiren Doç. Dr. Mustafa Çamaş ise öldükten 1 ay sonra göreve iade edilmiştir. Biyomühendislik alanında araştırmalar yapan Çamaş, 36 yaşında KHK ile işinden çıkarılana kadar 24 uluslararası yayın yapmıştı. Benzer şekilde, Mücahit Karataş, Zeynep Binen, Yurdal Gökçe, Salman Taş, Emine Yürtükçü ve Mehmet Nasır Sönmez gibi birçok vatandaşımız hayatını kaybetmelerinden çok sonra kamu görevine iade edilmiştir.

Bu acı örnekler, KHK uygulamalarının insan hayatlarını derinden etkileyen, telafisi mümkün olmayan kayıplara yol açan vahim sonuçlar doğurduğunu gözler önüne sermektedir.

Sonuç olarak, KHK'lar ile kamu görevinden ihraç edilen ancak ceza soruşturması sonucunda hakkında takipsizlik kararı verilen yahut beraat eden veya haklarında soruşturma açılmamış olan binlerce KHK'lı kamu görevine iade edilmemektedir. Bu çözümsüzlük büyük mağduriyetler ve hak ihlalleri doğurmaya devam etmektedir. Bir yandan FETÖ ile mücadeleye devam etmenin demokratik hukuk devletinin asli bir görevi olduğunu vurgularken, bir yandan da adaletin ince işçilik gerektiren zorlu bir arayış olduğu unutulmamalıdır. Hiçbir zorlu koşulun adaletsizlik için mazeret olmayacağı açıktır.

Tüm bu nedenlerle, KHK dramına son verilmesi ve adaletin tesis edilmesi, KHK'lıların ve ailelerinin yaşadığı hukuki, ekonomik, psikolojik ve sosyal mağduriyetlerin tüm boyutlarıyla araştırılması, yaşanan hak kayıplarının tespit edilmesi ve bu mağduriyetlerin ivedi şekilde çözümü için atılması gereken yasal ve yapısal adımların belirlenmesi amacıyla bir Meclis Araştırması açılması zaruri hale gelmiştir

MİLLETVEKİLİ ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
SADULLAH KISACIK	ADANA	
İDRİS ŞAHİN	ANKARA	
MESUT DOĞAN	ANKARA	
SADULLAH ERGİN	ANKARA	
ŞERAFETTİN KILIÇ	ANTALYA	
CEMALETTİN KANİ TORUN	BURSA	
MEHMET ATMACA	BURSA	
SEMA SİLKİN ÜN	DENİZLİ	
ERTUĞRUL KAYA	GAZİANTEP	
NECMETTİN ÇALIŞKAN	HATAY	
BÜLENT KAYA	İSTANBUL	
DOĞAN DEMİR	İSTANBUL	
ELİF ESEN	İSTANBUL	
HASAN KARAL	İSTANBUL	
MEDENİ YILMAZ	İSTANBUL	
MUSTAFA KAYA	İSTANBUL	
BİROL AYDIN	İSTANBUL	
MUSTAFA BİLİCİ	İZMİR	
İRFAN KARATUTLU	KAHRAMANMARAŞ	
MEHMET EMİN EKMEK	MERSİN	
SELÇUK ÖZDAĞ	MUĞLA	
MEHMET KARAMAN	SAMSUN	

